

Cała treść niniejszej interpretacji prawa podatkowego została utrzymana w mocy wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23.11.2017r. sygn.: II FSK 2671/15.

PO-III.310.....

Katowice, 07.05.214r.

.....
Ul.
.....

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art.14c i art.14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*t.j. Dz.U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.*) oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*t.j.Dz.U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.*), w związku z art. 3 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 07 lipca 1994r. - Prawo budowlane (*t.j.Dz.U. z 2013r., poz. 1409 z późn. zm.*), po uchyleniu w części interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego Prezydenta Miasta Katowice z dnia sygn. PO.III.310..... przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach na podstawie wyroku z dnia 17 grudnia 2013r. sygn.: I SA/Gl 792/13

postanawia

udzielić na wniosek
..... interpretacji przepisów prawa podatkowego uznając, iż wskazany we wniosku obiekt bezdotykowej myjni samochodowej podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla, stanowiąca całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami.

UZASADNIENIE

Dnia
..... zwróciła się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, dotyczącej kwalifikacji myjni do budowli, opodatkowania części budowlanych myjni bez wyposażenia techniczno – technologicznego oraz określenia podatnika podatku od nieruchomości od obiektu myjni.

Prezydent Miasta Katowice dnia wydał pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego sygn. PO-III.310..... uznając, iż wskazany we wniosku „*obiekt myjni samochodowej*” podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla, stanowiąca całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, a podatnikiem podatku od nieruchomości dla budowli (*myjni*), niezwiązanej trwale z gruntem, jest właściciel wskazanego obiektu.

W związku z orzeczeniem prawomocnym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 grudnia 2013r. sygn.: I SA/Gl 792/13, uchylającym w części zaskarżoną interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego Prezydenta Miasta Katowice z dnia znak: PO.III.310..... w przedmiocie podatku od nieruchomości, niniejsza interpretacja zawiera ocenę stanowiska Wnioskodawcy w zakresie pytania drugiego zawartego we wniosku tj. „*czy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegała część budowlana myjni, bez wyposażenia techniczno – technologicznego ?*” wraz z uzasadnieniem prawnym.

W złożonym wniosku w zakresie ww. pytania uznała, iż „*(...) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegała jedynie część budowlana myjni, gdyż zgodnie z treścią art. 1a ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 ust. 3 i ust. 9 prawa budowlanego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega budowla, czyli w tym przypadku części budowlane myjni, natomiast pozostałe elementy stanowiące jedynie wyposażenie techniczno – technologiczne i nie mieszczą się w definicji budowli ani urządzenia budowlanego (...).* Ponadto nakłady na myjni zostały rozliczone na dwie odrębne

pozycje środków trwałych:

- budowlę, stanowiącą konstrukcję myjni zaliczone według KŚT do rodzaju 103,
- technikę myjni kontenerowej oraz urządzenia towarzyszące w postaci technologii myjni zaliczone do KŚT rodzaju 449, 445, 291 (...).

Wnioskodawca przedstawiając zaistniały stan faktyczny stwierdził, iż „*obiekt myjni samochodowej posiada podpory, dach, ściany boczne i nie jest trwale związany z gruntem. Zgodnie z zapisami umowy łączącej i po zakończeniu okresu dzierżawy spółka zobowiązana jest do demontażu dokonanych naniesień (myjni samochodowych) i przywrócenia terenu do stanu pierwotnego.*”

W piśmie z dnia 17.03.2014r. Spółka uzupełniła stan faktyczny w zakresie złożonego wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej informując, iż „*konstrukcja myjni wraz z wyposażeniem techniczno – technologicznym składa się na całość użytkową, ale nie występuje między nimi powiązanie techniczne*”. Wnioskodawca wyjaśnił, iż „*w myjni bezdotykowej istnieje możliwość wymiany urządzeń technicznych i przeniesienia w inne miejsce. Fundament, na którym posadowiony jest obiekt myjni stanowi betonową wylewkę posadowioną na ścianie betonowej, która znajduje się w ziemi. Natomiast sam obiekt myjni bezdotykowej przymocowany jest nietrwale do prętów umocowanych w wylewce betonowej. Tak wykonany fundament nie jest trwale związany z obiektem budowlanym myjni bezdotykowej*”. W dalszej części pisma Spółka ponownie podkreśliła, iż „*wyposażenie techniczno – technologiczne myjni nie stanowi całości technicznej – użytkowej, bowiem zostało posadowione (przymocowane) jedynie dla przemijającego użytkowania (...)*” oraz „*(...) może zostać zdemontowane i przeniesione w inne miejsce bez uszczerbku dla jego funkcjonowania*”. Wnioskodawca jednocześnie zaznaczył, iż „*użytkowanie obiektu myjni kontenerowej zgodnie z jego przeznaczeniem, nie jest uzależnione od zainstalowania w nim urządzeń myjących (techniki myjni kontenerowej). Świadczenie usług mycia pojazdów samochodowych możliwe jest bowiem w obiekcie budowlanym (konstrukcja myjni kontenerowej) również bez tych dodatkowych urządzeń technicznych np. mycie ręczne tj. wykonując ten proces w tradycyjny sposób*”. W tym miejscu należy stwierdzić, iż mycie ręczne nie spełniałoby jednakże funkcji myjni bezdotykowej, w związku z tym nie sposób się zgodzić z taką argumentacją Wnioskodawcy.

W ww. piśmie Spółka poinformowała, iż „*(...) w skład wyposażenia myjni wchodzi przedmioty takie jak: system sterowania on-line: umożliwia podłączenie głównego sterownika myjni do sieci internetowej, co umożliwia kontrolę nad pracą podzespołów myjni, monitoring danych finansowych, zmianę cen, skalowania czasu mycia oraz ułatwia diagnostykę serwisową urządzeń np. uszkodzenia czujników; układ podgrzewania wody: dwufunkcyjny kocioł z wymiennikami ciepłej wody oraz palniki; układ wysokiego ciśnienia: pompy pneumatyczne; system zmiękczenia i demineralizacji wody: kolumny zmiękczacza, zawory głowic, membrany do demineralizacji wody; osprzęt elektryczny; wyposażenie: ramienia, pistolety i lance, dysze, szczotki, złączki obrotowe; odkurzacz; rozmieniarkę banknotów; centralny system zasysania monet; szczotki na stanowiskach; monitoring.*”

Ponadto Spółka wyjaśniła, iż „*konstrukcja myjni, w zależności od modelu, obejmuje: słupy nośne ocynkowane, nie związane na trwale z gruntem, konstrukcja dachu wykonana z blachy trapezowej, ścianki działowe wykonane z banneru dwustronnego blackout, attyka myjni wykonana z blachy aluminiowej, rynny do odpływu wody deszczowej. Cała technika myjni znajduje się w kontenerze, którego funkcją jest ułatwienie korzystania z urządzeń myjących (technika myjni kontenerowej) oraz zapewnienie dodatkowych korzyści takich jak odizolowania parku maszynowego od czynników atmosferycznych, co wydłuża żywotność elementów i zmniejsza koszty serwisowe, ułatwia przeglądy serwisowe oraz zapewnia możliwość magazynowania środków eksploatacyjnych.*” Wnioskodawca jednocześnie wskazał, iż „*nie jest zatem konieczne zainstalowanie techniki myjni, aby obiekt budowlany mógł być wykorzystywany zgodnie z jego przeznaczeniem*”.

Mając na względzie zaistniały stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, w świetle obowiązującego stanu prawnego, po ponownym rozpatrzeniu wniosku złożonego dnia, uzupełnionego pismem z dnia, Prezydent Miasta Katowice stwierdził co następuje.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*t.j. Dz.U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.*) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ustawodawca, określając przedmiot podatku od nieruchomości, wskazuje zatem na zamknięty katalog rzeczy nim objętych.

W tym miejscu trzeba podkreślić, że myśnia bezdotykowa nie spełnia kryteriów normatywnej definicji budynku zawartej w art. 1a ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w którym ustawodawca, na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości, wprowadził legalną definicję pojęcia budynku. Z tych też względów na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości obiekt ten należy rozpatrywać pod kątem budowli. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury,

a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Dokonując zatem prawnopodatkowej kwalifikacji przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości niezbędne jest oparcie się w pierwszej kolejności na przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a jedynie pomocniczo – w zakresie ustawowego odesłania – na prawie budowlanym. Powyższe oznacza, iż prawo budowlane jest podstawą do kwalifikowania danego obiektu jako obiektu budowlanego, natomiast o tym, czy stanowi on dla potrzeb opodatkowania budynek czy też budowlę, rozstrzyga wyłącznie ustawa o podatkach i opłatach lokalnych.

Ustawodawca definiując pojęcie budowli w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do pewnych pojęć funkcjonujących na gruncie prawa budowlanego, zatem nie obejmuje wszystkich terminów występujących w ustawie z dnia 07 lipca 1994r. - Prawo budowlane (*t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1409 z późn. zm.*), lecz odnosi się tylko do dwóch z nich: obiektu budowlanego niebędącego budynkiem lub obiektem małej architektury oraz urządzenia budowlanego.

Stosownie do art. 3 pkt 3 cytowanej ustawy – Prawo budowlane budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Przedstawiona definicja ma charakter otwarty, zawiera jedynie przykładowy katalog obiektów, które należy uznać za budowle.

Jednakże w sytuacji, gdy obiekt posiada złożoną strukturę, składającą się z części budowlanych i niebudowlanych, tak jak w przypadku bezdotykowej myjni samochodowej, artykuł 3 pkt 3 ww. ustawy – Prawo budowlane może być na potrzeby opodatkowania stosowany tylko pomocniczo i tylko łącznie z art. 3 pkt 1 lit. b) tej ustawy, zgodnie z którym obiektem budowlanym jest budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami.

Jednocześnie w ustawie – Prawo budowlane nie zawarto definicji, co należy rozumieć przez pojęcie „całość techniczno-użytkowa”, zatem ustalając jego znaczenie należy sięgnąć do wykładni językowej. W znaczeniu słownikowym całość to „wszystkie części czegoś”, „wzięte razem, połączone ze sobą w samodzielną jednostkę”. Całość techniczna opiera się na związku odnoszącym się do techniki, do spraw związanych ze sposobem wykonania czegoś, natomiast całość użytkowa, to powiązanie służące celom praktycznym, mające praktyczne zastosowanie (*por. Uniwersalny słownik języka polskiego, pod red. S. Dubisza, Warszawa 2003, t. 1, s. 368, t. 4, s. 35 i 324*).

Zatem należy stwierdzić, iż pod pojęciem „całość techniczno – użytkowa wraz z instalacjami i urządzeniami” ustawodawca rozumie pewną całość, składającą się z wielu połączonych ze sobą elementów, służących wspólnie do osiągnięcia określonego celu, przy czym połączenie to nie musi mieć charakteru trwałego. Stanowisko takie zawarte zostało między innymi w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 września 2011r. (*sygn. akt II FSK 554/10*), jaki i wyrokach w sprawach II FSK 144/10, II FSK 484/10, w których uznano, że tworzenie całości techniczno-użytkowej należy rozumieć jako połączenie poszczególnych elementów w taki sposób, aby zgodnie z wymogami techniki nadawały się one do określonego użytku. Jeśli nawet nie można wykluczyć, że każdy z tych elementów może być samodzielnym obiektem, choć nie zawsze będzie mógł być samodzielnie wykorzystywany do określonego celu, to budowla stanowić ma całość techniczno-użytkową. Zatem budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, stanowiący całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, niezależnie od sposobu ich powiązania z gruntem (*wyrok WSA w Warszawie z 2 grudnia 2005r. sygn. akt III SA/Wa 2342/05*). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 lutego 2012r. sygn. II FSK 1589/10, całość techniczno-użytkowa dotyczy wszystkich składników budowli, które są ze sobą powiązane po to, aby budowla mogła być wykorzystana do prowadzenia określonej działalności gospodarczej, w analizowanym stanie faktycznym – działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług bezdotykowego mycia pojazdów.

Powyższe pozwala stwierdzić, że do opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli, będącej obiektem składającym się z części budowlanych oraz niebudowlanych, konieczne jest wykazanie powiązania techniczno-użytkowego pomiędzy częścią budowlaną (*będącą najczęściej budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ww. ustawy - Prawo budowlane*), a częściami niebudowlanymi (*urządzenia techniczne i instalacje*). W przypadku, gdy elementy, zarówno budowlane, jak i niebudowlane stanowią budowlę, można uznać budowlę jako stanowiącą całość techniczno-użytkową. Jeżeli występuje tego rodzaju powiązanie poszczególnych elementów, tzn. techniczno

– użytkowe, to elementy budowli składają się na jeden obiekt budowlany – budowlę (*podobne stanowisko przedstawiono w: L. Etel, S. Presnarowicz, G. Dudar, Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny. Komentarz, Warszawa 2008, s. 41-42 oraz NSA w wyroku z 31 maja 2006 r. sygn. akt II FSK 812/05, LEX nr 273671*). W przypadku, gdy istnieje tylko związek użytkowy pomiędzy urządzeniami a budowlą opodatkowaniu podlega jedynie część budowlana.

Powiązanie techniczno-użytkowe pomiędzy częścią budowlaną a częściami niebudowlanymi bez wątpienia występuje w przypadku wskazanego we wniosku i uzupełnionego w piśmie z dnia 17.03.2014r. obiektu bezdotykowej myjni samochodowej, w którym przez pojęcie to należy rozumieć sytuację, iż każdy z jej elementów jest konieczny do realizacji funkcji, do jakiej obiekt został przeznaczony oraz nie istnieje możliwość odłączenia lub demontażu jakiegokolwiek elementu obiektu bez wpływu na jego możliwości eksploatacyjne i użytkowe. Ze względu na złożony charakter obiektu wszystkie elementy, w tym urządzenia, instalacje, elementy konstrukcyjne, są ze sobą zintegrowane, stanowiąc tym samym jednolity ustrój konstrukcyjny oraz pozostają ze sobą w związku funkcjonalnym. Ramiona, pistolety, dysze, złączki obrotowe, osprzęt elektryczny, układ wysokiego ciśnienia, system zmiękczenia i demineralizacji wody stanowią nierozzerwalną część myjni samochodowej i są powiązane z kontenerem, w którym są umieszczone, zatem w tej sytuacji zachodzi nie tylko związek użytkowy, ale także techniczny, gdyż aby myjnia bezdotykowa mogła funkcjonować, konieczne jest połączenie w pewną całość wszystkich części – zarówno *stricte* budowlanych (*np. konstrukcja myjni*), jak i niemających takiego charakteru (*np. ramiona, szczotki, osprzęt elektryczny, itp.*), co skutkuje tym, iż wszystkie elementy myjni bezdotykowej pozostają ze sobą w związku funkcjonalnym. Ten związek funkcjonalny został w orzecznictwie Sądu Najwyższego określony mianem „*gospodarczej całości*”. Zatem zarówno same instalacje i inne urządzenia, jak i sama konstrukcja myjni (*kontener*) nie mogą być uznawane oddzielnie za samodzielną budowlę na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Nie ma przy tym znaczenia, jak podkreśla Wnioskodawca, że urządzenia techniczne myjni mogą być zdemontowane i przeniesione w inne miejsce, gdyż bez stosownej konstrukcji, w której zostaną one umieszczone, nie będą mogły prawidłowo funkcjonować. W związku z powyższym na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości nie można bezdotykowej myjni samochodowej „*rozbić*” na czynniki (*elementy*) o charakterze budowlanym i niebudowlanym.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie można się zgodzić ze stanowiskiem Spółki, iż konstrukcja myjni wraz z wyposażeniem techniczno – technologicznym składa się na całość użytkową, ale nie występuje między nimi powiązanie techniczne, gdyż nie ma podstaw prawnych do tego, aby ustalając „*podatkowe*” znaczenie terminu budowla, odnosić się w pierwszej kolejności do art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, który definiuje także pojęcie budowli, z tym że nie na potrzeby opodatkowania, lecz „*spraw budowlanych*”, tj. projektowania, budowy, utrzymania i rozbioru obiektów budowlanych. Trzeba przy tym podkreślić, że ustawodawca do tego terminu w ustawie podatkowej bezpośrednio nie odsyła. Zatem przyjęcie, że budowlą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, dyskwalifikuje wyniki wykładni, a co za tym idzie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i prowadzi do błędnego rozstrzygnięcia sprawy podatkowej. Pojęcie budowli lub jej części podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości należy ustalać na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, z uwzględnieniem regulacji zawartych przede wszystkim w art. 3 pkt 1 lit. b) cytowanej ustawy - Prawo budowlane. Zgodnie z tymi przepisami budowlą na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest obiekt budowlany, stanowiący całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż nieuzasadniony jest argument Wnioskodawcy, iż „*(...) nakłady na myjnie zostały rozliczone na dwie odrębne pozycje środków trwałych: budowlę, stanowiącą konstrukcję myjni zaliczone według KŚT do rodzaju 103; technikę myjni kontenerowej oraz urządzenia towarzyszące w postaci technologia myjni zaliczone do KŚT rodzaju 449, 445, 291 (...)*”, gdyż przy ustalaniu zakresu przedmiotowego podatku od nieruchomości ustawodawca nie odsyła do pojęć funkcjonujących w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (*Dz. U z 2010, nr 242 poz.1622*). Zatem biorąc pod uwagę zakres terminu „*budowla*” z art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, należy stwierdzić, że podstawy do kwalifikowania danego obiektu dla celów podatku od nieruchomości nie mogą w stanowić przepisy rozporządzenia w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych, gdyż przepisy te zostały stworzone na inne potrzeby. Jednocześnie należy zaznaczyć, że art. 4 ust. 1 pkt 3 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje, iż podstawą opodatkowania budowli jest ich wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych. Zatem Klasyfikacja Środków Trwałych odgrywa istotną rolę przy ustalaniu tzw. wartości amortyzacyjnej stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

W świetle powołanych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i ustawy – Prawo budowlane analiza stanowiska Wnioskodawcy w zakresie opodatkowania tylko części budowlanych bezdotykowej myjni samochodowej wskazała, iż nie jest ono prawidłowe, gdyż budowlą jest kompletna bezdotykowa myjnia samochodowa wraz z wyposażeniem techniczno - technologicznym, na którą składa się zarówno konstrukcja,

jak i urządzenia, między innymi takie jak: szczotki na stanowiskach, ramiona, pistolety, dysze, złączki obrotowe, osprzęt elektryczny, układ wysokiego ciśnienia, system zmiękczenia i demineralizacji wody. Wszystkie te elementy po ich technicznym powiązaniu stanowią funkcjonalną całość i pełnią określoną rolę, tj. umożliwiają funkcjonowanie myjni bezdotykowej. Zatem urządzenia techniczne myjni należą do budowli oraz stanowią, wbrew stanowisku Spółki, całość techniczno-użytkową, która zapewnia możliwość korzystania z myjni zgodnie z jej przeznaczeniem. Odłączenie tych urządzeń czyniłoby budowlę bezużyteczną. Nie ma przy tym znaczenia, czy do wytworzenia lub zamontowania urządzeń konieczne są prace budowlane i czy prowadzone są one na podstawie uzyskanego pozwolenia na budowę, czy zgłoszenia wykonania robót budowlanych. Nie jest także istotna okoliczność braku ich trwałego połączenia z gruntem, czy też możliwość wymiany urządzeń (*ich przeniesienia w inne miejsce*), gdyż przepisy prawa nie przewidują takich wymogów. Demontaż poszczególnych elementów myjni, połączonych i współpracujących ze sobą, służących świadczeniu usług polegających na bezdotykowym myciu pojazdów, należących do Spółki świadczących tego typu usługi, skutkowałby niemożnością funkcjonowania myjni oraz spowodował, że celowość istnienia budowli została zaburzona. Zatem nie można uznać, aby pojęcie obiektu budowlanego wymagało zaistnienia związku urządzeń z budowlą o charakterze technicznym i użytkowym, a o braku występowania tego związku świadczyła możliwość odrębnego istnienia urządzeń wchodzących w skład np. systemu sterowania, układu podgrzewania wody, układu wysokiego ciśnienia, systemu zmiękczenia i demineralizacji wody itd., czy też trwałego połączenia ich z gruntem. W tej sytuacji stwierdzić należy, iż budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, stanowiący całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, niezależnie od sposobu ich powiązania z gruntem (*wyrok WSA w Warszawie z 2 grudnia 2005r. sygn. akt III SA/Wa 2342/05*). Wobec tego sporne urządzenia techniczne, niezależnie od ich usytuowania, stanowią elementy składowe myjni samochodowej podlegającej jako budowla opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, natomiast dekompletowanie myjni na poszczególne elementy i wyodrębnianie z niej fundamentów ma charakter sztuczny i jest sprzeczne ze wskazaniami zawartymi w art. 1a ust. 1 pkt 2 tej ustawy w związku z art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane (*wyrok WSA we Wrocławiu z 29 listopada 2013r. sygn. akt I SA/Wr 1033/13 oraz w Krakowie z 27 marca 2014r., sygn. akt I SA/Kr 1754/13*).

Mając na uwadze powyższe tut. Organ nie podziela stanowiska Wnioskodawcy, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami wskazany we wniosku obiekt bezdotykowej myjni samochodowej podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla, stanowiąca całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami.

W związku z powyższym postanawia się jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice- w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (*art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012r., poz. 270 j.t.*).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (*art. 53 § 2 ww. ustawy*).